

Antoan de Sent - Egziperi

Antoine Jean-Baptiste Marie Roger de Saint Exupery je rođen 29. juna 1900. godine u Lionu. Otac mu je umro 1904., pa se sa majkom, seli u Le Man. U Le Manu je završio jezuitsku školu, a potom nastavio obrazovanje u katoličkom internatu u Švajcarskoj.

1921. godine mobilisala ga je francuska avijacija. Prvi put je samostalno leteo 9. jula u Strazburu, a već iduće godine 1922. je dobio pilotsku dozvolu i ponudu da pilotira u vojnom vazduhoplovstvu. Zbog porodice i tadašnje verenice Egziperi to odbija. Kasnije se seli u Pariz i zapošljava u kancelariji. Tada je počeo da piše.

1926. godine je objavio svoju prvu priču („Avijatičar“) u jednom književnom časopisu i ponovo se vratio letenju. Bio je jedan od pionira međunarodne vazdušne pošte, u vreme kada su avioni imali tek nekoliko instrumenata. Pilotirao je na opasnoj liniji od Tuluza, u Francuskoj do Dakara, u Maroku.

1928. godine postao je upravnik zabačenog aerodroma Kep Džubi u Sahari. Živeo je u drvenoj kolibi i spavao na slamarici. Tu se zaljubio u pustinju i iskoristio njenu grubu lepotu kao pozadinu za svoju najčuveniju knjigu - „Malog princa“.

„Čovek se oseća malo usamljen u pustinji...
Čovek je usamljen i među ljudima, reče zmijsa. (“Mali princ”)

1929. godine objavio je roman „Južna pošta”.

1930. godine dobio je orden legije časti za zasluge u civilnom vazduhoplovstvu.

Kasnije je Egziperi leteo i preko Anda. Ova iskustva je opisao u svom bestseleru „Noćni let” iz 1931. godine, koji će mu doneti brojne nagrade. Između ostalih i nagradu „Prix Femina”. Iste godine je oženio udovicu poznatog salvadarskog pisca, Consuelo Gomes Carillo. Sa njom je imao izuzetno buran brak.

30. decembra 1935. godine doživeo je vazduhoplovnu nesreću u Libijskoj pustinji. Nakon pada aviona Egziperi i kopilot su ostali samo sa kafom, čokoladom i šakom krekerama. Proživljavali su video i audio halucinacije, i toliko dehidrirali da su prestali da se znoje. Na sreću, na njih je naleteo sin nekog beduina i spasao ih. Nakon ovog događaja, Egziperi je počeo da piše za „Paris-Soir”, a kako je bio nezasićen avanturista, uporno je nagovarao Air-France da mu dopusti da ponovo bude test pilot, uprkos nesreći koju je doživeo.

1937. godine je kupio sebi novi avion, ali je i sa njim doživeo nekoliko nesreća u Gvatemali.

Po izbijanju Drugog svetskog rata pridružio se vojsci letaća izviđačke eskadrile. Nakon pada Francuske 1940. odlazi u SAD, gde tokom 1942. godine piše „Malog princa”, kojeg će već 1943. godine objaviti.

„Mali princ” je dečija knjiga za odrasle, preveden je na preko 150 jezika. Tvrdi se da je najprodavanija knjiga na svetu posle „Biblije” i „Kapitala” Karla Marksa.

1943. Egziperi se ponovo pridružio Francuskom ratnom vazduhoplovstvu i nastavio sa svojom starom navikom da piše dok leti. Nakon jednog lošeg sletanja, opisali su ga kao prestarog za letenje, ali mu je posle pauze dozvoljeno da se ponovo pridruži jedinici.

31. jula 1944. pošao je u misiju izviđanja doline Rone i više ga niko nikada nije video. Njegov avion je nestao – nije bilo poznato da li je oboren, da li je pao nesrećnim slučajem ili se radilo o samoubistvu. Povod za poslednje davao je sam Egziperi, koji se tih dana osećao izolovano i usamljeno, i smatrao da mu budućnost ne donosi ništa dobro. Nemački ratni dnevnik tog dana nisu zabeležili nijedno obaranje neprijateljskih aviona.

Vremenom su se ređale različite pretpostavke, i s' vremena na vreme pojavljivali pojedinci koji su tvrdili da su upravo oni oborili Egziperija.

Tek šezdeset i četiri godine nakon njegovog nestanka, Horst Ripert (Rippert) je razrešio misteriju u Frans presu : „Dogodilo se to u blizini Tulona”, ispričao je. „Leteo je ispod mene dok sam bio u izviđačkoj misiji nad morem. Video sam kokarde, zaokrenuo kako bih mu se našao iza leđa i oborio ga”.. „Da sam znao da je to Sent-Egziperi, nikada ga ne bih oborio”.

„Smisao se ne krije u stvarima, već u našem stavu prema njima.”

„... Oči su slepe. Treba tražiti srcem.”

„Ono što me najviše uzbuđuje kod ovog malog usnulog princa, to je njegova vernost jednom cvetu, to je slika jedne ruže koja zrači u njemu kao plamen lampe, čak i kada spava...”

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
  - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
  - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
  - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.